

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (pierwsza izba)

z dnia 14 czerwca 2018 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 34 i 35 TFUE – Swobodny przepływ towarów – Ograniczenia ilościowe – Środki o skutku równoważnym – Ochrona świń – Produkty wytwarzane lub sprzedawane w Hiszpanii – Normy jakości dla mięsa, szynki, łopatki i schabu ze świń rasy iberyjskiej – Warunki dotyczące używania nazwy „de cebo” – Poprawa jakości produktów – Dyrektywa 2008/120/WE – Zakres stosowania

W sprawie C-169/17

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tribunal Supremo (sąd najwyższy, Hiszpania) postanowieniem z dnia 27 lutego 2017 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 3 kwietnia 2017 r., w postępowaniu:

Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino

przeciwko

Administración del Estado,

TRYBUNAŁ (pierwsza izba),

w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, C.G. Fernlund, J.C. Bonichot, S. Rodin (sprawozdawca) i E. Regan, sędziowie,

rzecznik generalny: H. Saugmandsgaard Øe,

sekretarz: L. Carrasco Marco, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 22 marca 2018 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino przez J.M. Rodrígueza Cárcama, abogado i N. Olmos Castro, abogada,
- w imieniu rządu hiszpańskiego przez M.A. Sampola Pucurulla, działającego w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu rządu niemieckiego przez T. Henzega, działającego w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez M. Patakię i I. Galindo Martín, działające w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: hiszpański.

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,
wydaje następujący

Wyrok

- 1 Niniejszy wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 34 i 35 TFUE oraz art. 3 ust. 1 lit. a) i art. 12 dyrektywy Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony świń (Dz.U. 2009, L 47, s. 5).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Asociación Nacional de Productores de Ganado Porcino (zwanym dalej „stowarzyszeniem”) a Administración del Estado (administracją państwową, Hiszpania) w przedmiocie dekretu królewskiego, wydanego przez rząd hiszpański i zatwierdzającego normy jakości dla mięsa, szynki, łopatki i schabu ze świń rasy iberyjskiej.

Ramy prawne

Prawo Unii

- 3 Zgodnie z motywami 7 i 8 dyrektywy 2008/120:
 - „(7) W związku z powyższym zachodzi potrzeba ustanowienia powszechnych, minimalnych norm ochrony świń trzymanyh w celu hodowli i tuczu, w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju produkcji.
 - (8) Świnie powinny korzystać z otoczenia odpowiadającego ich potrzebom w zakresie ruchu i zachowania badawczego. Dobrostan świń wydaje się zagrożony przez drastyczne ograniczenia przestrzeni”.
- 4 Artykuł 1 tej dyrektywy brzmi następująco:

„Niniejsza dyrektywa dotyczy minimalnych norm ochrony świń trzymanyh w celu chowu i tuczu”.
- 5 Artykuł 3 ust. 1 omawianej dyrektywy stanowi:

„Państwa członkowskie zapewniają spełnienie przez wszystkie gospodarstwa następujących wymagań:

- a) pozbawiony przeszkód obszar podłóża dla każdego warchlaka lub każdej świni na chów, trzymany w grupie, z wyłączeniem loszek po pokryciu i loch, musi wynosić co najmniej:

Żywa waga (kg)	m ²
do 10	0,15
od ponad 10 do 20	0,20
od ponad 20 do 30	0,30
od ponad 30 do 50	0,40
od ponad 50 do 85	0,55
od ponad 85 do 110	0,65
ponad 110	1,00

[...]”.

- 6 Artykuł 12 tej dyrektywy stanowi:

„Państwa członkowskie mogą, zgodnie z ogólnymi normami traktatu, utrzymać lub stosować na swoim terytorium przepisy dotyczące ochrony świń ostrzejsze [bardziej restrykcyjne] niż przepisy ustanowione niniejszą dyrektywą. Państwa członkowskie powiadomią Komisję o wszelkich takich środkach”.

Prawo hiszpańskie

- 7 Artykuł 1 Real Decreto 4/2014 por el que se aprueba la norma de calidad para la carne, el jamón, la paleta y la caña de lomo ibérico (dekretu królewskiego 4/2014 zatwierdzającego normy jakości dla mięsa, szynki, łopatki i schabu ze świń rasy iberyjskiej) z dnia 10 stycznia 2014 r. (BOE nr 10 z dnia 11 stycznia 2014 r., s. 1569) ma następujące brzmienie:

„Celem tego dekretu królewskiego jest ustanowienie norm jakości, jakie powinny spełniać produkty z rozbioru tuszy świń iberyjskich, wytwarzane lub sprzedawane nieprzetworzone, takie jak szynka, łopatka, schab ze świń rasy iberyjskiej wytwarzane lub sprzedawane w Hiszpanii, aby można było stosować nazwy handlowe wymienione w niniejszym uregulowaniu, z zastrzeżeniem przestrzegania znajdujących do nich zastosowanie przepisów ogólnych.

Dopuszcza się również na tych samych warunkach produkty wytwarzane w Portugalii na podstawie zawartych między władzami Hiszpanii i Portugalii porozumień o produkcji, wytwarzaniu, wprowadzaniu do obrotu i kontroli produktów iberyjskich.

Ponadto produkty opatrzone uznawanym na szczeblu Unii znakiem jakości (chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym) zmierzające do stosowania przewidzianych w niniejszym uregulowaniu nazw handlowych lub któregośkolwiek z zawartych w nim określeń, muszą spełniać wymogi tego uregulowania”.

8 Artykuł 3 ust. 1 omawianego dekretu 4/2014 brzmi:

„Nazwa handlowa produktów objętych niniejszym dekretem obowiązkowo składa się z trzech oznaczeń, które należy wymienić w poniżej wskazanej kolejności:

a) Oznaczenie według rodzaju produktu:

(i) Dla produktów przetworzonych: [...]

(ii) Dla produktów uzyskanych z rozbioru tuszy sprzedawanych w stanie nieprzetworzonym: [...]

b) Oznaczenie według żywienia i chowu:

(i) »De bellota«: dla produktów ze zwierząt poddanych ubojowi bezpośrednio po tuczu wyłącznie pastwiskowymi zasobami naturalnymi.

(ii) Dla produktów ze zwierząt, których żywienie i chów do osiągnięcia wagi ubojowej są odmienne od przypadków określonych w poprzedzającym punkcie, są stosowane następujące oznaczenia:

1) »De cebo de campo«: odnośnie do zwierząt, które choć mogły korzystać z zasobów pastwiskowych lub polnych, były również żywione paszami składającymi się głównie ze zbóż i roślin strączkowych, które to zwierzęta były trzymane na chów w gospodarstwach ekstensywnych lub intensywnych na otwartej przestrzeni, przy czym część powierzchni mogła być zadaszona. [...]

2) »De cebo«: w przypadku zwierząt żywionych paszami składającymi się głównie ze zbóż i roślin strączkowych, chów których to zwierząt był realizowany w systemach gospodarowania intensywnego zgodnie z art. 8.

c) Oznaczenie według rodzaju rasy [...]

[...]”.

9 Artykuł 8 ust. 1 i 2 tego dekretu, zatytułowany „Warunki chowu zwierząt, z których pochodzą produkty o nazwie »de cebo«”, stanowi:

„1. Bez uszczerbku dla warunków hodowli ustalonych w [Real Decreto no 1135/2002, relativo a las normas mínimas para la protección de cerdos (dekrecie królewskim nr 1135/2002 ustanawiającym minimalne normy ochrony świń) z dnia 31 października 2002 r. (BOE nr 278 z dnia 20 listopada 2002 r.)], zwierzęta na chów o żywej wadze powyżej 110 kg, z których pochodzą produkty o nazwie »de cebo«, powinny na etapie tuczu dysponować minimalnym pozbawionym przeszkód obszarem podłoża wynoszącym 2 m² na zwierzę.

2. Minimalny wiek przy uboju wynosi dziesięć miesięcy”.

10 Trzeci przepis dodatkowy wspomnianego dekretu stanowi:

„Wymogi określone w przyjętej normie jakości nie będą miały zastosowania do produktów wytwarzanych lub sprzedawanych zgodnie z prawem zgodnie z innymi specyfikacjami w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej ani do produktów pochodzących z państw Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), ani do stron Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) lub do państw, które są stronami porozumienia w sprawie stowarzyszenia celnego z Unią Europejską”.

Spór w postępowaniu głównym i pytania prejudycjalne

- 11 Dekret królewski 4/2014 był przedmiotem zwyczajnego środka zaskarżenia w postępowaniu administracyjnym wniesionego przez stowarzyszenie przed sądem odsyłającym, Tribunal Supremo (sądem najwyższym, Hiszpania).
- 12 Na poparcie powyższej skargi stowarzyszenie podnosi, że sporny dekret prowadzi do zakłócenia konkurencji na szczeblu Unii ze względu na to, iż wprowadza on zwiększenie kosztów produkcji świń rasy iberyjskiej w Hiszpanii. Stowarzyszenie uważa zatem, że to uregulowanie stanowi niezgodne z art. 35 TFUE ograniczenie ilościowe w wywozie, zważywszy na to, iż konkurencyjni producenci mający siedziby w innych państwach członkowskich nie są zobowiązani do ponoszenia kosztów związanych ze środkiem takim jak środek nałożony przez rząd hiszpański.
- 13 Co więcej, stowarzyszenie podnosi przed sądem odsyłającym, że dekret królewski 4/2014 narusza art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2008/120 w związku z art. 12 tej dyrektywy, ponieważ środki wprowadzone tym dekretem nie dotyczą ochrony świń, ale ich celem jest zwiększenie ceny świń rasy iberyjskiej.
- 14 Ponadto owo stowarzyszenie utrzymuje, że cel poprawy jakości tych produktów, wyraźnie określony w dekreście królewskim 4/2014, nie może zostać osiągnięty za pomocą przewidzianych w nim środków, w zakresie, w jakim, po pierwsze, nie zostało wykazane, że podwojenie całkowitego minimalnego pozbawionego przeszkód obszaru podłoża na zwierzę zwiększy jakość produktów wieprzowych, oraz, z drugiej strony, ustalenie minimalnego wieku ubojowego na dziesięć miesięcy, podczas gdy optymalna waga do uboju świń jest osiągana w przybliżeniu w wieku około ośmiu miesięcy, spowoduje, że będą oferowane na sprzedaż produkty o zbyt dużej wadze, które nie będą mogły być zbywane na rynku i dla których nie będzie można osiągnąć zwiększenia ceny proporcjonalnego do zwiększenia wagi.
- 15 Sąd odsyłający uważa, że hiszpańscy producenci produktów o nazwie „ibérico de cebo” znajdują się w sytuacji mniej korzystnej niż inni producenci w Unii w zakresie, w jakim muszą ponosić wyższe niż inni producenci koszty produkcji. Co więcej, producenci Unii są zniechęceni do wywozu swoich produktów do Hiszpanii, skoro nie może im zostać przyznana wspomniana nazwa dla ich produktów, ponieważ nie zostały one otrzymane ze świń hodowanych zgodnie z warunkami określonymi w dekreście królewskim 4/2014. Jednak sąd ten przyznaje, że na podstawie trzeciego przepisu dodatkowego tego dekretu Hiszpania będzie zobowiązana dopuścić na swym terytorium sprzedaż produktów o nazwach podobnych do nazw określonych w dekreście królewskim 4/2014, zbliżonych do nich lub z nimi zbieżnymi, z innych państw członkowskich, nawet jeśli nie zostały one wytworzone zgodnie z wymogami omawianego dekretu, pod warunkiem że produkty te spełniają normy jakości tych innych państw członkowskich.
- 16 Co więcej, sąd odsyłający wyraża również wątpliwości, czy dyrektywa 2008/120 stanowi ważną podstawę prawną dla dekretu królewskiego 4/2014 w zakresie, w jakim art. 12 tej dyrektywy pozwala na przyjęcie bardziej restrykcyjnych środków krajowych jedynie w sytuacji, gdy zmierzają one do lepszej ochrony zwierząt, podczas gdy omawiany dekret nie dotyczy ochrony świń, ale poprawy jakości produktów. W każdym wypadku sąd odsyłający powziął wątpliwości co do zgodności wspomnianego dekretu z art. 12 dyrektywy 2008/120, ponieważ przepis ten pozwala na przyjęcie bardziej restrykcyjnych środków krajowych mających zastosowanie jedynie na terytorium krajowym.
- 17 W tej sytuacji Tribunal Supremo (sąd najwyższy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:
 - „1) Czy art. 34 i 35 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak art. 8 ust. 1 [dekretu królewskiego 4/2014] uzależniającemu stosowanie terminu »iberyjski« w odniesieniu do produktów wytwarzanych lub sprzedawanych w Hiszpanii od wymogu, by hodowcy świń rasy iberyjskiej w systemach gospodarowania

intensywnego (tuczu) zwiększyli minimalny pozbawiony przeszkód obszar podłoża na zwierzę o żywej wadze powyżej 110 kg do 2 m², nawet jeśli zostanie wykazane w tym przypadku, że celem tego przepisu jest poprawa jakości produktów, których dotyczy to uregulowanie?

- 2) Czy art. 3 ust. 1 lit. a) [dyrektywy 2008/120] w związku z art. 12 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak art. 8 ust. 1 [dekretu królewskiego 4/2014], uzależniającej używanie terminu »iberyjski« w odniesieniu do produktów wytwarzanych lub sprzedawanych w Hiszpanii od wymogu, by hodowcy świń rasy iberyjskiej w systemach gospodarowania intensywnego (tuczu) zwiększyli minimalny pozbawiony przeszkód obszar podłoża na zwierzę o żywej wadze powyżej 110 kg do 2 m², mimo iż celem uregulowania krajowego jest poprawa jakości produktów, a nie dotyczy ono w szczególności ochrony świń?

W przypadku odpowiedzi przeczącej na powyższe pytanie, czy art. 12 dyrektywy [2008/120] w związku z art. 34 i 35 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, by uregulowanie takie jak art. 8 ust. 1 dekretu królewskiego 4/2014[4] zobowiązywało producentów z innych państw członkowskich w celu poprawy jakości produktów wytwarzanych lub sprzedawanych w Hiszpanii, a nie w celu ochrony świń, do przestrzegania takich samych warunków hodowli zwierząt, jak warunki nałożone na hiszpańskich producentów, aby produkty z tych świń mogły korzystać z nazw handlowych regulowanych wspomnianym dekretem królewskim?

- 3) Czy art. 34 i 35 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak art. 8 ust. 2 [dekretu królewskiego 4/2014], którym to uregulowaniem nałożono wymóg minimalnego wieku przy uboju wynoszącego 10 miesięcy dla świń, z których wytwarzane są produkty zaliczające się do kategorii »de cebo« w celu poprawy jakości tej kategorii produktów?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytań pierwszego i trzeciego

- 18 Poprzez pytania pierwsze i trzecie, które należy zbadać łącznie, sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 34 i 35 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, zgodnie z którym nazwa handlowa „iberico de cebo” może być przyznana jedynie produktom spełniającym określone wymogi ustanowione w tym uregulowaniu.

W przedmiocie art. 34 TFUE

- 19 Komisja Europejska kwestionuje na wstępie znaczenie dla sprawy pytania dotyczącego zgodności dekretu królewskiego 4/2014 z art. 34 TFUE w zakresie, w jakim z jednej strony skarżąca w postępowaniu głównym nie podniosła tego zarzutu nieważności przed Tribunal Supremo (sądem najwyższym, Hiszpania), a z drugiej strony wszystkie okoliczności sporu w postępowaniu głównym ograniczają się do obszaru jednego państwa członkowskiego.
- 20 W tym zakresie z jednej strony należy przypomnieć, że jedynie do sądu krajowego, przed którym zawisł spór i na którym spoczywa odpowiedzialność za przyszły wyrok, należy – przy uwzględnieniu szczególnych okoliczności konkretnej sprawy – zarówno ocena niezbędności orzeczenia prejudycjalnego, jak i ocena znaczenia pytań, z którymi zwraca się on do Trybunału, dla wydania rozstrzygnięcia w sprawie (zob. wyrok z dnia 21 czerwca 2016 r., New Valmar, C-15/15, EU:C:2016:464, pkt 23 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 21 Z drugiej strony należy zauważyć, że wszelkie uregulowania krajowe, mogące, bezpośrednio lub pośrednio, rzeczywiście lub potencjalnie, utrudnić handel wewnątrz Unii należy uznać za środki o skutku równoważnym z ograniczeniami ilościowymi w rozumieniu art. 34 TFUE (zob. podobnie wyroki: z dnia 18 października 2012 r., Elenca, C-385/10, EU:C:2012:634, pkt 22 i przytoczone tam orzecznictwo; a także z dnia 6 października 2015 r., Capoda Import-Export, C-354/14, EU:C:2015:658, pkt 39 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 22 Z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że postanowienie to ma zastosowanie nie tylko do faktycznych, lecz również do potencjalnych skutków regulacji. Nie może ono zatem zostać uznane za niemające zastosowania na tej podstawie, że nie istnieje obecnie żaden konkretny przypadek mający związek z innym państwem członkowskim (wyrok z dnia 22 października 1998 r., Komisja/Francja, C-184/96, EU:C:1998:495, pkt 17 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 23 W związku z powyższym należy stwierdzić, że pytanie, czy art. 34 TFUE stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak dekret królewski 4/2014, ma znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu głównym, w związku z czym należy udzielić na nie odpowiedzi.
- 24 W tym względzie z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że ustawodawstwo krajowe poddające towary pochodzące z innych państw członkowskich, w których są one zgodnie z prawem wytwarzane i sprzedawane, pewnym wymogom, aby umożliwić stosowanie nazwy rodzajowej powszechnie używanej dla tego produktu i nakładające zatem w odpowiednim wypadku na producentów obowiązek stosowania nazw nieznanymi konsumentowi i mniej przez niego cenionych, z całą pewnością nie wyklucza całkowicie przywozu tych produktów do danego państwa członkowskiego. Może ono jednak sprawić, że obrót danymi produktami będzie trudniejszy, a w konsekwencji utrudnić handel między państwami członkowskimi (wyrok z dnia 5 grudnia 2000 r., Guimont, C-448/98, EU:C:2000:663, pkt 26 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 25 W niniejszym wypadku z akt sprawy przekazanych Trybunałowi wynika zaś z jednej strony, że uregulowanie krajowe rozpatrywane w postępowaniu głównym nie dotyczy nazwy rodzajowej powszechnie używanej na terytorium Unii i z drugiej strony, iż uregulowanie to nie obejmuje zakazu przywozu i sprzedaży produktów ze świń rasy iberyjskiej pod innymi nazwami niż te przewidziane we wspomnianym uregulowaniu.
- 26 Uregulowanie rozpatrywane w postępowaniu głównym zawiera bowiem przepis interpretowany przez sąd odsyłający w ten sposób, że produkty ze świń rasy iberyjskiej, wytworzone zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie w innych państwach członkowskich Unii pod nazwami podobnymi do nazw określonych w dekrete królewskim nr 4/2014, zbliżonymi do nich lub z nimi zbieżnymi, mogą być przywożone i sprzedawane na rynku hiszpańskim pod takimi nazwami, chociaż nie spełniają w pełni wymogów przewidzianych w tym dekrete. Przepis ten interpretowany w ten sposób gwarantuje, że uregulowanie krajowe sporne w postępowaniu głównym nie stanowi bariery w handlu między państwami (zob. a contrario wyrok z dnia 22 października 1998 r., Komisja/Francja, C-184/96, EU:C:1998:495).
- 27 Ponadto, jak przypomina Komisja, prawodawca Unii wykazuje ogólną tendencję do podnoszenia jakości produktów w ramach wspólnej polityki rolnej, celem promocji renomy wspomnianych produktów (zob. podobnie wyrok z dnia 16 maja 2000 r., Belgia/Hiszpania, C-388/95, EU:C:2000:244, pkt 53; z dnia 8 września 2009 r., Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, pkt 109).
- 28 W tych okolicznościach nie można stwierdzić, że art. 34 TFUE stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, zgodnie z którym nazwa handlowa „iberico de cebo” może być przyznana jedynie produktom spełniającym określone wymogi ustanowione w tym uregulowaniu krajowym, ponieważ to uregulowanie pozwala na przywóz i wprowadzanie do obrotu produktów z państw członkowskich innych niż państwo, w którym przyjęto omawiane uregulowanie

krajowe pod nazwami, którymi opatrzone są te produkty zgodnie z uregulowaniem państwa członkowskiego ich pochodzenia, nawet jeśli są one podobne do nazw określonych w uregulowaniu krajowym spornym w postępowaniu głównym, zbliżone do nich lub z nimi zbieżne.

W przedmiocie art. 35 TFUE

- 29 Bezsporne jest, że mający zastosowanie do wszystkich podmiotów gospodarczych prowadzących działalność na terytorium kraju środek krajowy, który wpływa faktycznie w większym stopniu na wywóz produktów z rynku państwa członkowskiego wywozu niż na wprowadzanie produktów na rynek krajowy tego państwa członkowskiego, jest objęty zakazem ustanowionym w art. 35 TFUE (wyrok z dnia 21 czerwca 2016 r., *New Valmar*, C-15/15, EU:C:2016:464, pkt 36 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 30 W niniejszej sprawie należy zauważyć, że w uregulowaniu spornym w postępowaniu głównym nie wprowadzono rozróżnienia między z jednej strony produktami przeznaczonymi do sprzedaży na rynku krajowym, a z drugiej strony, produktami przeznaczonymi do sprzedaży na rynku Unii. Wszyscy hiszpańscy producenci, którzy mają zamiar sprzedawać swoje produkty ze świń rasy iberyjskiej pod nazwami handlowymi określonymi w dekrete królewskim 4/2014 są bowiem zobowiązani do przestrzegania wymogów wspomnianego dekretu, niezależnie od rynku, na którym pragną sprzedać swe produkty.
- 31 Należy zatem stwierdzić, że art. 35 TFUE nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak dekret królewski 4/2014.

W przedmiocie pytania drugiego

- 32 Poprzez pytanie drugie sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2008/120 w związku z art. 12 tej dyrektywy stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, uzależniającemu używanie niektórych nazw handlowych w odniesieniu do produktów ze świń rasy iberyjskiej wytwarzanych lub sprzedawanych w Hiszpanii od przestrzegania przez producentów warunków hodowli świń rasy iberyjskiej bardziej restrykcyjnych niż warunki przewidziane w tym art. 3 ust. 1 lit. a) i minimalnego wieku przy uboju wynoszącego dziesięć miesięcy.
- 33 Aby odpowiedzieć na to pytanie, należy zauważyć, że celem dyrektywy 2008/120, jak wynika z jej art. 1, jest ustanowienie minimalnych norm ochrony świń trzymanyh w celu chowu i tuczu. Normy te dotyczą zgodnie z motywem 7 tej dyrektywy zapewnienia ochrony świń trzymanyh w celu hodowli i tuczu, w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju produkcji. W tym celu, jak wynika z motywu 8 tej dyrektywy, przewidziano w niej szereg przepisów zmierzających w szczególności do zapewnienia, że świnie korzystają z otoczenia odpowiadającego ich potrzebom w zakresie ruchu i zachowania badawczego.
- 34 Tymczasem należy zauważyć, że celem uregulowania krajowego spornego w postępowaniu głównym nie jest ochrona świń, ale poprawa jakości produktów, w związku z czym nie wchodzi ono w zakres stosowania dyrektywy 2008/120.
- 35 Jednak, zwiększając zarówno minimum powierzchni podłogi, z której świnie powinny korzystać, jak i minimum wieku w momencie uboju uregulowanie to nie może naruszać dobrostanu zwierząt, a zatem nie jest niezgodne ze wspomnianą dyrektywą.

- 36 W tych okolicznościach na pytanie drugie należy odpowiedzieć, że art. 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2008/120 w związku z art. 12 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, uzależniającemu używanie niektórych nazw handlowych w odniesieniu do produktów ze świń rasy iberyjskiej wytwarzanych lub sprzedawanych w Hiszpanii od przestrzegania przez producentów warunków hodowli świń rasy iberyjskiej bardziej restrykcyjnych niż warunki przewidziane w tym art. 3 ust. 1 lit. a) i minimalnego wieku przy uboju wynoszącego dziesięć miesięcy.

W przedmiocie kosztów

- 37 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (pierwsza izba) orzeka, co następuje:

1) Artykuły 34 i 35 TFUE należy interpretować w ten sposób, że:

- **artykuł 34 TFUE nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, zgodnie z którym nazwa handlowa „iberico de cebo” może być przyznana jedynie produktom spełniającym określone wymogi ustanowione w tym uregulowaniu krajowym, ponieważ to uregulowanie pozwala na przywóz i wprowadzanie do obrotu produktów z państw członkowskich innych niż państwo, w którym przyjęto omawiane uregulowanie krajowe, pod nazwami, którymi opatrzone są te produkty zgodnie z uregulowaniem państwa członkowskiego ich pochodzenia, nawet jeśli są one podobne do nazw określonych w uregulowaniu krajowym spornym w postępowaniu głównym, zbliżone do nich lub z nimi zbieżne;**
- **artykuł 35 TFUE nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym.**

- 2) **Artykuł 3 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony świń, w związku z art. 12 tej dyrektywy, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, uzależniającemu używanie niektórych nazw handlowych w odniesieniu do produktów ze świń rasy iberyjskiej wytwarzanych lub sprzedawanych w Hiszpanii od przestrzegania przez producentów warunków hodowli świń rasy iberyjskiej bardziej restrykcyjnych niż warunki przewidziane w tym art. 3 ust. 1 lit. a) i minimalnego wieku przy uboju wynoszącego dziesięć miesięcy.**

Podpisy